

JUDEȚUL COVASNA LA A 50-A ANIVERSARE A CREĂRII PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

KIRÁLY KÁROLY

Sărbătorim cincizeci de ani de la crearea Partidului Comunist Român — moment istoric, de cotitură în evoluția mișcării muncitorești din țara noastră, care a ridicat pe noi trepte lupta revoluționară a proletariatului, a forțelor democratice și progresiste: a dezvoltat conștiința de clasă a maselor muncitorești, a continuat glorioasele tradiții de luptă ale poporului român pentru eliberarea socială și națională.

Partidul Comunist Român a apărut ca o necesitate cerută de progresul societății românești într-un context național și internațional bine definit. Constituind o etapă importantă în evoluția României interbelice, perioada anilor 1918—1920 se caracterizează printr-un puternic avânt revoluționar, care a marcat o intensificare fără precedent a luptei de eliberare socială, pentru afirmarea clasei muncitoare pe arena vieții politice din România. Greva generală din 1920 a reprezentat punctul culminant al bătăliilor de clasă din anii de după primul război mondial, când contradicțiile sociale erau adâncite de considerabila înrăutățire a condițiilor de trai ale oamenilor muncii. S-a accelerat continuu procesul de clarificare politică și ideologică în sînul mișcării muncitorești, au fost înfrînte tezele oportuniste, reformiste ale social-democrației de dreapta și s-a sedimentat ideea necesității ca partidul clasei muncitoare să-și întemeieze activitatea pe baze consecvent revoluționare, marxist-leniniste. Creșterea mișcării revoluționare pe plan internațional, victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au produs transformări esențiale în conștiința maselor muncitoare.

În condițiile adâncirii contradicțiilor social-economice ale regimului burghezo-moșieresc, ale creșterii impetuoase a avântului și combativității revoluționare a maselor muncitoare, are loc la 8 Mai 1921 Congresul cărui i-a revenit misiunea istorică de-a consfinți prin lucrările și hotărârile sale făurirea Partidului Comunist Român.

Pe scara istoriei, anii de viață, luptă și victorii ai Partidului Comunist Român nu reprezintă o perioadă prea îndelungată, dar prin drumul parcurs de popor sub conducerea sa, prin transformările sociale al căror inițiator și organizator a fost, prin uriașa influență pe care a câștigat-o în societatea noastră acești ani se înscriu ca o epocă.

Prin întreaga sa activitate partidul s-a afirmat ca exponent fidel al intereselor clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră, conducând cu succes opera complexă, multilaterală de trecere de la orînduirea capitalistă la socialism, de edificare a noii societăți în care își găsesc întruchipare năzuințele cele mai înalte de libertate națională și socială ale poporului nostru.

„Niciodată în România — sublinia la cea de-a 45-a aniversare a partidului tovarășul Nicolae Ceaușescu — n-a existat un alt partid politic cu o istorie atât de bogată și glorioasă care să fi luptat cu abnegație și să fi realizat atîta pentru fericirea poporului român, pentru măreția națiunii noastre. Partidul nostru s-a născut și a crescut odată cu proletariatul, destinul său este legat de cel al clasei muncitoare, al întregului popor român“.

Însuflețit de dragostea fierbinte față de popor, aplicînd creator în viață ideile marxism-leninismului, pătruns de spiritul internaționalismului proletar, partidul s-a afirmat viguros pe arena vieții politice, a organizat decenii de-a rîndul în condiții din cele mai complexe lupta maselor și le-a condus sigur spre realizarea celor mai înalte, mai progresiste și mai umane țeluri.

Îmbogățindu-și neconținut experiența revoluționară, învingînd greutatețile ivite în cale — fiind nevoit să activeze timp de două decenii în condițiile aspre ale ilegalității —, partidul și-a sporit treptat capacitatea de-a organiza și conduce lupta clasei muncitoare, a maselor de oameni ai muncii, înscriind pagini de adevărată epopee în istoria poporului nostru, pagini care reprezintă tot atîtea trepte în drumul lung și greu al zdrobirii orînduirii capitaliste.

Amplele lupte sociale din anii 1929—1933 se disting prin forță și combativitate, prin cuprinderea a noi categorii ale proletariatului, împotriva ocupației străine, pentru apărarea integrității teritoriale, independenței și suveranității țării, au demonstrat cu deosebită forță capacitatea

politică și organizatorică a comuniștilor, consecvența lor revoluționară și devotamentul față de popor.

Creșterea avântului revoluționar al proletariatului din țară, puterea organizatorică a partidului sînt cunoscute încă din acea perioadă pe teritoriul actual al județului Covasna. Mișcarea muncitorească, grevistă și revendicativă din aceste locuri se încadrează în mișcarea comunistă generală din România, ea demonstrează creșterea conștiinței de clasă a muncitorilor, hotărîrea lor de-a participa la înlăturarea regimului burghezo-moșieresc. „Această patrie va fi a noastră — se arăta într-o broșură răspîdită de comuniști în orașul Sf. Gheorghe. Dacă alungăm din fruntea ei pe acest escroc, bandit, regele Carol, cu mîna sîngeroasă, cel mai mare capitalist, cel mai mare proprietar de pămînt, al României, împreună cu domnii ofițeri călăi, cu fabricanții, bancherii, cu proprietarii de pămînt, iar noi lucrătorii, țărani, soldații, sub comanda Partidului Comunist din România vom crea guvernul muncitoresc și de țărani prin revoluție“.

Odată cu accentuarea exploatării, cu scăderea nivelului de trai, cu înrăutățirea condițiilor de muncă, proletariatul județului nostru trece la acțiuni energice. În zilele de 23 și 24 octombrie 1920, muncitorii de la fabricile de tutun și textile din Sf. Gheorghe părăsesc lucrul în semn de protest împotriva nedreptăților sociale, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai. În aceeași lună, muncitorii de la Fabrica de cherestea „Fürst“ din Covasna au fost concediați pe motiv că sînt organizați. Țăranii din comunele Araci, Vilcele, Vama și Sita Buzăului, sub influența mișcării muncitorești și-au manifestat nemulțumirea trecînd la devastarea pădurilor, islazurilor, arătînd că dacă statul nu le va acorda drepturi vor înfăptui singuri reforma agrară.

Creșterea conștiinței proletariatului din județ este manifestată și de faptul că la 1 Mai 1921 muncitorimea orașului Sf. Gheorghe a demonstrat cu drapele roșii, a scandat lozinci în piața orașului. Intensificarea activității celulelor comuniștilor din orașul Sf. Gheorghe duce la represalii din partea regimului burghezo-moșieresc. Pentru activitatea revoluționară, locuințele comuniștilor Daragics Gheorghe, Székely Géza — secretarul Partidului Comunist din oraș, János Joos, Gheorghe Dușan, Klein Sándor, conducătorul organizației de tineret, au fost percheziționate, unii dintre ei fiind arestați.

În anii de ilegalitate, sub conducerea Partidului Comunist Român, masele muncitoare din județ desfășoară o largă acțiune grevistă. La 20 iunie 1926 izbucnește greva muncitorilor de la Fabrica de țigarete din orașul Sf. Gheorghe. Deși grevele erau interzise la fabricile statului, muncitorii nemaiputînd suporta acțiunile antimuncitorești ale direcțiunii, au

declarat grevă. O delegație a muncitorilor este trimisă la București la Ministerul Muncii pentru soluționarea problemelor litigioase, dar acestea rămân nerezolvate. Deși persecuțiile împotriva muncitorilor continuă, ele nu pot opri organizarea mișcării greviste din anul 1929. Astfel, la 10 martie 1929 ia ființă sindicatul muncitorilor de la Fabrica de țigarete cu scopul de a reprezenta și a apăra interesele muncitorilor.

Urișul val de greve din 1929—1933 își face simțită influența în rîndul muncitorilor din Sf. Gheorghe, Baraolt, Căpeni și Comandău.

Contractele de muncă nedrepte, înrăutățirea condițiilor de trai și abuzurile capitaliștilor îi silesc pe mineri de la Căpeni ca la 23 februarie 1929 să declare grevă. O mare influență au exercitat-o asupra minerilor veștile primite de la Lupeni. Direcțiunea minelor de la Căpeni trimite următoarea scrisoare către Jandarmeria din Sf. Gheorghe: „Cu onoare vă comunicăm că de la ziua de 23 februarie a.c., ora 6 dimineața, lucrătorii noștri, în număr de 175, au încetat lucrul“. Direcțiunea minei își exprimă îngrijorarea sa față de această situație, în care muncitorii au pus stăpînire pe depozitele de explozivi, uzina electrică și mină.

Într-o scrisoare adresată către prim-procurorul parchetului Sf. Gheorghe se arată: „...Contractul colectiv s-a rupt din partea lucrătorilor mineri unilateral, și din această cauză se vor considera concediați“. Minerii continuau lupta cu toate că 131 de muncitori au fost concediați, au fost trimiși jandarmi de la Baraolt, Aita Mare, militari și agenți ai Siguranței din Sf. Gheorghe și Brașov. Comuniștii Ilyés Iosif, Imre Mayer, Géza Sebestyén, Kisgyörgy Tamás și mulți alții i-au însuflețit și i-au încurajat pe minerii greviști. Greva de la Căpeni s-a sfîrșit cu victoria parțială a minerilor.

La 23 mai 1929 declară grevă muncitorii de la Fabrica de textile din Sf. Gheorghe, în urma căreia aceștia obțin mărirea salariilor, concedii de odihnă cu plată, încetarea concedierilor.

În anul 1931 izbucnește un conflict între muncitori și direcțiunea Tipografiei din localitate pentru mărirea salariilor, iar în aprilie 1933 se organizează o adunare a tipografilor la Sf. Gheorghe, unde participanții și-au exprimat simpatia cu greviștii de la Grivița. Mai mulți participanți la această adunare sînt arestați și condamnați.

Acțiunile greviste continuă și după 1933. Peste 650 de muncitori forestieri din Comandău declară grevă la 3 iunie 1936 timp de 34 zile.

Deși majoritatea acțiunilor greviste au fost înfrînte, ele demonstrează unitatea în luptă și năzuințe a celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, hotărîrea lor de a-și apăra drepturile împotriva exploataților. În fruntea tuturor bătăliilor de clasă, a luptei împotriva regimu-

lui burghezo-moșieresc român și a regimului fascist hortist, au stat comuniștii, a căror influență în rîndul maselor a crescut mereu, bucurîndu-se de respect din partea muncitorilor, țăranilor și intelectualilor progresiști.

Sub conducerea organizațiilor Partidului Comunist Român, tovarășii Gáll Mihai, Lusztig Zoltán, Péter Gyula, Lázár Susana, Farkas Nagy József, Farkas Nagy Ilona, Szabó Béla, Varga Anna, Biró Matild, Szócs Lázár, Salamon Imre, Dudás Maria, prin lupta și munca lor atît în anii grei ai ilegalității cît și după eliberarea patriei, și-au adus contribuția la înfăptuirea politicii generale a partidului.

Din rîndurile partidului au căzut răpuși de gloanțe, exterminați în temnițe mii și mii de luptători comuniști, luptători neînfricați pentru cauza clasei muncitoare, pentru democrație și socialism. Printre cei căzuți la datorie s-a aflat și comunistul Lázár Mihai, care timp de 20 de ani a slujit cu devotament cauza Partidului Comunist Român, luînd parte activă la organizarea și conducerea mișcării muncitorești din orașul Sf. Gheorghe încă din anul făuririi partidului. Locuința lui devine locul de întîlnire ilegală a comuniștilor, locul de răspîndire a manifestelor prin care muncitorii din oraș erau chemați la acțiuni revoluționare împotriva regimului burghezo-moșieresc român și cel fascist-hortist.

Deși închis la Văcărești, Doftana și Tg. Ocna pentru activitate revoluționară, deși bolnav în urma torturilor la care a fost supus comunistul Lázár Mihai — caracterizat de Siguranță ca „un luptător aprig al ideilor comuniste, ca un individ periculos Siguranței statului“, continuă să fie în fruntea acțiunilor comuniștilor din orașul Sf. Gheorghe pînă la 8 iulie 1941 cînd este ucis mișelește de jandarmii hortiști, în beciurile Poliției din Sf. Gheorghe.

Cu acest prilej aducem un omagiu și prinos de recunoștință tuturor fiilor patriei noastre căzuți în lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc și fascist hortist, care și-au jertfit viața cauzei libertății, independenței și fericirii poporului, pentru victoria socialismului și păcii.

Este meritul nepieritor al partidului nostru comunist că în anii grei ai dictaturii militaro-fasciste, în condițiile războiului, în pofida greutăților, a terorii, dînd glas frămîntărilor și aspirațiilor majorității populației țării, a știut să unească în jurul său cele mai largi forțe democratice și patriotice, a organizat și condus rezistența antifascistă, lupta maselor din România împotriva războiului antisovietic, pentru răsturnarea regimului fascist și eliberarea țării de sub dominația hitleristă, afirmîndu-se ca un catalizator al voinței și intereselor poporului.

Analizînd cu luciditate și spirit realist situația din România din anii celui de-al doilea război mondial, conștient de însemnătatea vitală a

unității de acțiune a clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a luptat cu fermitate pentru realizarea Frontului Unic Muncitoresc, pentru răsturnarea regimului antonescian, întoarcerea armelor împotriva mașinii de război hitleriste, pentru democratizarea vieții social-economice și politice.

Organizarea și înlăptuirea cu succes a insurecției din august 1944 reprezintă unul din mărețele acte istorice care vor rămâne nepieritoare în conștiința poporului român, ca o expresie a activității și luptei Partidului Comunist Român.

Partidul s-a dovedit la înălțimea noii etape istorice prin care trecea țara, afirmându-se ca singura forță politică în stare să organizeze și să conducă lupta revoluționară a maselor.

Revoluția populară începută odată cu insurecția națională se va dezvolta neconținut, cunoscând în martie 1945 o primă mare victorie — înfrângerea forțelor reacțiunii și instaurarea puterii revoluționar-democratice. Emanatie a voinței poporului, noul regim a deschis calea înlăptuirii unor vaste reforme economice și sociale, dezvoltării procesului revoluționar, lichidării dependenței țării față de puterile imperialiste.

O importanță excepțională în viața țării a avut-o Conferința Națională din octombrie 1945 care a elaborat programul de acțiune a partidului pentru consolidarea cuceririlor naționale a poporului și dezvoltarea democratică a țării. Un loc central în dezbaterile Conferinței l-au ocupat problemele redresării și dezvoltării economiei naționale, punându-se un accent deosebit pe industrializarea țării — singura cale pentru asigurarea progresului societății românești și independenței țării.

Partidul Comunist Român a condus lupta maselor pentru înfrângerea rezistenței grupărilor politice ale claselor exploatare, pentru cucerirea întregii puteri politice, creindu-se astfel condiții pentru trecerea la înlăptuirea obiectivelor revoluției și construcției socialiste — unul din fundamentalele obiective ale programului partidului. Această luptă a fost încununată de succes la 30 Decembrie 1947 prin proclamarea Republicii Populare Române.

Înlăptuirea misiunii istorice a proletariatului în etapa nouă a revoluției socialiste, a impus unificarea organizatorică și politică a clasei muncitoare, făurirea unui partid marxist-leninist unit de avangardă a celor ce muncesc. Crearea Partidului Muncitoresc Român în februarie 1948 reprezintă o însemnată victorie politică a forțelor revoluționară din țara noastră, împlinind o imperioasă necesitate istorică determinată de lupta pentru cucerirea puterii și transformarea socialistă a societății românești.

Aplicând legile generale ale făuririi noii orînduirii la condițiile concrete ale României, la particularitățile fiecărei etape a dezvoltării societății, partidul a desfășurat o intensă activitate politică și organizatorică pentru generalizarea și consolidarea relațiilor socialiste de producție, pentru făurirea economiei socialiste unitare, pentru crearea și dezvoltarea unei puternice baze tehnice-materiale a socialismului, a ridicării nivelului de viață și civilizație a poporului, a înfloririi și afirmării libere a națiunii.

La 11 unie 1948 istoria poporului nostru consemna unul dintre cele mai importante acte hotărîtoare pentru triumful socialismului în România — naționalizarea principalelor mijloace de producție, a bogățiilor solului și subsolului, ele au devenit din pîrghie a forței burgheziei o pîrghie a forței clasei muncitoare.

Acordînd o atenție deosebită dezvoltării industriei, Partidul Comunist Român s-a preocupat îndeaproape de dezvoltarea pe baze socialiste a agriculturii, asigurînd în acest fel concordanța forțelor de producție în cele două importante ramuri ale economiei naționale.

Experiența noastră dovedește că forța Partidului Comunist, cheazășia îndeplinirii cu succes a misiunii sale istorice stau în slujirea plină de devotament a clasei muncitoare, a poporului din care s-a născut, în capacitatea comuniștilor de a se identifica cu idealurile de emancipare națională și socială ale celor ce muncesc, de înflorire mutilaterală a patriei.

Îndeplinindu-și măreața misiune încredințată de popor, Partidul Comunist Român a deschis cea mai luminoasă epopee din îndelungata istorie a țării noastre. Dezvoltarea societății românești în anii socialismului se caracterizează prin adînci prefaceri structurale, dinamism puternic al întregii vieți social-politice, prin ridicarea nivelului de trai material și spiritual a celor ce muncesc de la orașe și sate.

La împlinirea a cincizeci de ani de existență Partidul Comunist Român se înfățișează poporului cu un strălucitor și bogat bilanț, rod al politicii sale științifice, al activității fecunde în slujba patriei, al eforturilor neobosite ale tuturor oamenilor muncii din România, români, maghiari, germani și de alte naționalități, pe veci înfrățiți în muncă și în luptă.

„Oricine privește harta țării — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului — și vede ce am realizat în acești ani în domeniul dezvoltării economiei, științei, culturii, nu poate să nu constate că într-adevăr în România socialismul s-a afirmat ca o forță uriașă, ridicînd la o viață nouă, de neconceput în trecut, întregul popor, pe toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate“.

Acum, la împlinirea unei jumătăți de secol de la făurirea partidului, la punctul de intersecție între două mari etape ale istoriei construcției socialiste în țara noastră, încheierea cu succes a cincinalului 1966—1970 și inaugurarea noului plin cincinal 1971—1975, avem prilejul de-a trece în revistă marile realizări obținute de poporul nostru, condus de partidul comunistilor, în toate sectoarele de activitate, precum și luminoasele perspective ce se deschid pentru perioada care vine.

Marile înfăptuiri din țara noastră sînt indisolubil legate de promovarea consecventă a politicii partidului de industrializare — factorul fundamental al progresului și civilizației — care asigură creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale, apropierea de nivelul țărilor avansate economic, înflorirea generală a vieții sociale, apărarea și consolidarea independenței naționale.

Progresele dobîndite în această perioadă pe calea industrializării sînt grăitor ilustrate de faptul că în industria noastră socialistă se realizează în prezent peste 60 la sută din venitul național față de 49 la sută în 1965 și de 30,8 la sută în 1938. Producția întregului an 1938 a fost obținută în 1970 în numai 22 zile. În cincinalul care s-a încheiat s-a realizat o producție aproape egală cu cea obținută în 15 ani anteriori.

În vederea organizării dinamismului și modernizării economiei, a creșterii nivelului de trai al populației, partidul și statul nostru au înfăptuit un vast program de investiții, exprimat elocvent de faptul că volumul investițiilor efectuate din fondurile centralizate ale statului în perioada 1966—1970 a depășit pe cel realizat în 10 ani anteriori. În această perioadă au apărut pe harta țării peste 1500 obiective economice noi.

La împlinirea unei jumătăți de secol de la făurirea Partidului Comunist Român, oamenii muncii din județul nostru, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, se prezintă cu un amplu bilanț. Valențele acestei zone — bogății naturale, oameni entuziaști, pricepuți creatori — judicios valorificate în anii construcției socialiste, dar mai cu seamă în ultimii ani ca urmare a aplicării politicii economice a partidului și statului nostru de dezvoltare armonioasă a tuturor județelor, le-au adus covăsnănilor bogate roade pe calea industrializării. Dezvoltarea intensivă a economiei județului se caracterizează prin **inzestrarea ei** cu mijloace de muncă tot mai perfecționate, prin **creșterea mecanizării** proceselor de producție, promovarea tehnologiei moderne la **obiectivele noi ridicate**, utilizarea tot mai rațională a capacităților de producție și a potențialului uman în toate sectoarele economice.

Sarcinile prevăzute pentru cincinalul trecut au fost îndeplinite cu succes ceea ce a făcut ca industria noastră să dea peste plan o producție globală industrială în valoare de peste 650 milioane lei, peste 72 la sută din sporul producției globale realizându-se pe seama creșterii productivității muncii. Producția globală industrială a crescut în acești ani într-un ritm mediu anual superior celui stabilit, ajungându-se ca în 1970 volumul producției globale industriale să fie cu 51,2 la sută mai mare decât cel realizat în 1965. În anul 1970 în fiecare zi s-a realizat o producție industrială globală de 4,4 milioane lei, iar întreaga producție globală industrială a anului 1950 a fost realizată în numai 47 zile. În industria județului au apărut în această perioadă noi ramuri de mare importanță: industria constructoare de mașini, de confecții, alimentară. Modernele întreprinderi intrate în funcțiune în cadrul platformei industriale din Tg. Secuiesc au deschis calea unor adânci prefaceri economice, au dus la sporirea numărului salariaților ocupați în industrie la calificarea și recalificarea acestora, au format noi detașamente ale clasei muncitoare.

Realizările în industrializarea județului nostru reflectă o dată mai mult un adevăr pe deplin confirmat — asigurarea dezvoltării forței de producție pe întreg teritoriul țării, garantarea libertății și drepturilor egale pentru toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, crează cadrul întăririi continue a forței și unității dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Considerînd agricultura ca ramură de bază a economiei partidului nostru a luat măsuri pentru a pune mai larg în valoare avantajele trecerii acesteia pe bazele marii producții socialiste, pentru sporirea producției vegetale și animale.

Urmare a eforturilor de perfecționare a activității de organizare și conducere a agriculturii, producția agricolă globală a crescut, în pofida condițiilor climaterice nefavorabile din ultimii trei ani, în cincinalul 1966—1970 cu 24 la sută față de realizările perioadei 1961—1965. În economia județului agricultura contribuie cu 34 la sută la formarea producției globale, ea cunoscînd în anii cincinalului o dezvoltare permanentă. În urma aplicării măsurilor agrotehnice moderne, a folosirii raționale a pământului, a practicării unei agriculturi intensive producția medie obținută la hectar în cincinalul trecut prezintă creșteri față de 1965 cu peste 20 la sută la sfecla de zahăr, iar la cartofi cu 17,1 la sută. Suprafața irigată a crescut de 10,5 ori, iar cantitatea de îngrășăminte chimice încorporate în sol prezintă în anul 1970 o creștere de aproape două ori față de anul 1965.

Mobilizarea intensă a întregului potențial al țării, orientarea fermă a resurselor materiale și de muncă în direcțiile care asigură procesul multilateral al economiei, au determinat o sporire substanțială a venitului național, a avuției naționale, a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor — principiu fundamental al politicii partidului nostru. Venitul național al anului 1970 depășea cu 45 la sută pe cel realizat în 1965. În cursul anului 1970 s-a încheiat acțiunea de majorare a salariilor tuturor categoriilor de oameni ai muncii, salariul mediu ajungând la 1435 lei față de 1115 lei în 1965. Ridicarea salariului minim la 800 lei, creșterea mai însemnată a cîștigurilor lucrătorilor cu salarii mai mici, promovarea consecventă a principiilor echității sociale a făcut ca în 1970 peste 72 la sută din totalul salariaților să realizeze cîștiguri reale de peste 1100 lei, față de numai 37,3 la sută în 1965.

Majorarea salariilor și creșterea numărului de salariați din economie se reflectă și în faptul că în 1970 fondul de salarii depășea cu peste 50 la sută pe cel din 1965. În această perioadă pensiile au crescut peste 30 la sută, au fost sporite indemnizațiile pentru naștere și alocațiile pentru copii, s-au mărit bursele studenților. În cincinalul care s-a încheiat, au crescut de asemenea veniturile țărănimii și ale celorlalte categorii de oameni ai muncii de la sate, de o deosebită importanță fiind în acest sens măsurile adoptate pentru asigurarea unui venit minim garantat tuturor cooperativelor care participă cu regularitate la muncă, Hotărîrea Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a condițiilor de viață ale membrilor cooperativelor agricole de producție, îmbunătățirea pensiilor pentru țărani, legea privind acordarea unor scutiri și reduceri de impozite pe veniturile realizate de gospodăriile aparținînd membrilor cooperativelor agricole de producție și producătorilor individuali, extinderea activităților cu caracter industrial.

Fondul de consum pe un locuitor a crescut cu 27 la sută în ultimii 25 ani, creînd baza materială pentru ca populația să poată dispune de mai multe produse și servicii. Elocvent în acest sens este faptul că populația a cumpărat în 1970 din comerțul socialist cu 49 la sută mai multe mărfuri decît în anul 1965.

La ridicarea standardului de viață a tuturor oamenilor muncii a contribuit într-o măsură importantă creșterea cheltuielilor statului pentru dezvoltarea învățămîntului, ocrotirii sănătății, a activităților culturale și pentru alte nevoi sociale. În anul 1970 veniturile realizate pe această bază de o familie — în afara celor provenite din retribuția muncii — au însemnat 5500 lei față de 3600 lei în 1965. În perioada 1966—1970 au

fost construite 660 000 locuințe din care 344 000 din fondurile statului sau cu credite acordate de stat, ceea ce a permis ca peste două milioane de oameni, adică circa 10 la sută din populația țării, să se mute în case noi.

Succese importante au fost dobândite și în dezvoltarea învățămîntului, culturii, a creației literar-artistice și științifice, ca rezultat al condițiilor și climatului propice create pentru manifestarea capacității și talentului oamenilor de știință și cultură. În prezent fiecare al cincilea locuitor este elev sau student, situație ce situează România în rîndul țărilor cu un înalt grad de cultură și civilizație. Numărul personalului din cercetarea științifică și tehnologică a crescut în 1970 cu 80 la sută față de cel existent la începutul deceniului al șaptelea.

În acest context de înflorire multilaterală a patriei, se înscrie și dezvoltarea județului Covasna. Salariul nominal în județul nostru a crescut cu 32,1 la sută în 1970 față de anul 1965, creșterea veniturilor populației reflectîndu-se și în sporirea volumului de cumpărări de mărfuri, care a înregistrat în perioada cincinalului o creștere de 45,9 la sută. Eforturi însemnate au fost făcute în ultimii cinci ani pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit, construindu-se de către stat peste 2700 apartamente și 2200 case noi din fondurile proprii ale populației, ceea ce a permis ca un număr de peste 15 000 locuitori să se mute în locuințe noi, au apărut noi cartiere în toate orașele județului. Numai cartierul Simeria din Sf. Gheorghe are acum tot atîția locuitori cîți avea întregul oraș în anul 1900.

Învățămîntul a cunoscut an de an o dezvoltare permanentă. Baza materială a acestuia s-a îmbogățit cu 13 școli noi. Au luat ființă Liceul din Întorsura Buzăului, Grupul școlar de construcții și Liceul industrial de construcții din orașul Sf. Gheorghe. Astăzi, fiecare al șaptelea locuitor al județului învață. În școlile de cultură generală cu limba de predare maghiară învață peste 20 000 elevi. A fost îmbunătățită asistența medicală, revenind în 1970 un medic la 720 locuitori, față de 845 în 1965.

Viața spirituală a județului a înregistrat însemnate progrese. Au fost construite noi lăcașe pentru cultură — cinematograful „Arta”, Teatrul de vară în orașul Sf. Gheorghe, și altele. Muzeul județean, Teatrul de stat, cenaclul Uniunii scriitorilor, filiala artiștilor plastici, Casa județeană a creației populare și alte instituții au desfășurat o activitate vie pe linia răspîndirii în rîndul maselor a cuceririlor științei și artei, a cultivării tradițiilor progresiste ale înaintașilor. Semnificate sînt lucrările literare și științifice în peste 25 de titluri, punerea în scenă a unor valoroase

opere ale dramaturgiei clasice și contemporane, numeroasele expoziții de artă plastică.

Comemorările unor oameni progresiști născuți în județul Covasna, ca Benedek Elek, Gábor Áron, Bod Péter, Bölöni Farkas Sándor, ridicarea busturilor savantului Kőrösi Csoma Sándor și a pictorului Barabás Miklós și altele au confirmat o dată în plus că partidul comunistilor este continuatorul celor mai progresiste tradiții ale trecutului tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate. Creațiile tinerilor artiști, poeți și prozatori conturează viața spirituală înnoitoare a plaiurilor covășnene și contribuie efectiv la îmbogățirea tezaurului culturii noastre naționale. Prefacerile înnoitoare care cuprind întreaga viață economică și socială își găsesc expresia în activitatea de cercetare științifică ce o desfășoară cu rezultate remarcabile oamenii de știință și cercetătorii științifici din diferite domenii.

Transformările care au cuprins meleagurile județului pe multiple planuri, realizările oamenilor muncii din toate domeniile se oglindesc pregnant și în activitatea artiștilor amatori, în manifestările folclorice de mare amploare cum sînt cele de la Bálványos, Reci, Cetatea Ika, Voinești-Covasna, la care participă zeci de formații artistice și mii de oameni ai muncii, români și maghiari, și care au darul de-a scoate la iveală noi frumuseți ale artei populare, deplină armonie și frăție dintre locuitorii acestor meleaguri — manifestări ce se bucură de aprecierea unanimă și pentru valoarea lor artistică multe formații de amatori au fost premiate la diferite concursuri pe țară.

O caracteristică a politicii partidului nostru este acțiunea constantă pentru înfăptuirea neabătută a democratizării vieții sociale, respectarea strictă a normelor de partid, statornicirea muncii colective în activitatea tuturor organelor centrale și locale, valorificarea înțelepciunii colective a maselor, a întregului partid, afirmarea tot mai largă a inițiativei comunistilor, participarea lor la elaborarea soluțiilor celor mai bune, a hotărîrilor celor mai corespunzătoare și la aplicarea lor în viață. Întregul proces de lărgire a democrației socialiste se înfăptuiește din inițiativa partidului nostru, în condițiile perfecționării rolului său politico-ideologic în toate sectoarele de activitate. Exercitarea rolului partidului de forță conducătoare în societate se întemeiază pe studierea și cunoașterea profundă a realităților sociale, pe consultarea neîntreruptă a oamenilor muncii și menținerea unui dialog continuu cu poporul, pe valorificarea părerilor muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, pe soluționarea problemelor ce le ridică progresul societății în strînsă concordanță cu cerințele vieții de toate zilele.

Una din marile realizări ale politicii partidului nostru comunist o constituie rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale, asigurarea egalității în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Strâns uniți în jurul partidului comunist, oamenii muncii, români, maghiari, germani și de alte naționalități, iau parte activă, directă și nemijlocită la elaborarea și îndeplinirea politicii partidului și statului, muncesc cu abnegație pentru dezvoltarea economiei, științei, culturii, pentru înflorirea multilaterală a României socialiste — patrie comună a celor ce s-au născut, trăiesc și muncesc pe acest pământ, indiferent de naționalitate.

Cele cinci decenii de luptă revoluționară, întreaga activitate constructivă desfășurată de partid pentru edificarea societății socialiste, pun în evidență adevărul că unul din factorii esențiali ai victoriilor de ieri, de azi și de mâine ale partidului, ai capacității sale de a îndeplini misiunea de forță politică conducătoare a societății îl constituie unitatea politică, organizatorică, coeziunea de granit a celor peste două milioane de comuniști.

Tabloul grandios pe care îl prezintă România la marea sărbătoare a Partidului Comunist Român confirmă cu putere justetea liniei politice a partidului, unitatea rîndurilor sale, ale tuturor comuniștilor în jurul Comitetului Central, în frunte cu secretarul general al partidului — tovarăul **Nicolae Ceaușescu** — fiu credincios al poporului, devotat militant al cauzei clasei muncitoare, legat cu trup și suflet de năzuințele și aspirațiile celor ce muncesc, personalitate dinamică ce se resimte din plin în linia mereu ascendentă, novatoare, de elaborare și îndeplinire a politicii partidului nostru, de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Întregul popor cinstește aniversarea semicentenarului partidului prin mobilizarea energiilor creatoare, pentru îndeplinirea politicii partidului, a programului trasat de Congresul al X-lea. Prevederile noului plan cincinal, 1971—1975, exprimă orientarea consecventă spre continuarea procesului de dezvoltare a unei economii moderne, bazată pe o industrie puternică și o agricultură înaintată, pe folosirea cuceririlor revoluției științifico-tehnice și valorificarea superioară a resurselor țării, a întregului potențial de producție, pe o înaltă productivitate a muncii sociale, în vederea satisfacerii în condiții tot mai bune a cerințelor materiale și spirituale ale populației.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național va crește pînă în 1975 de 1,6—1,7 ori față de 1970, ceea ce va permite ridicarea salariului real cu circa 20 la sută, sporirea cu 37—44 la sută a fondului

general de salariu, majorarea sumelor destinate finanțării acțiunilor social-culturale vor fi în 1975 de peste două ori mai mari decât în 1965. Vor spori la 380 de mii locurile în creșe, adică de 3 ori mai mult decât cele existente. O atenție deosebită se va acorda îmbunătățirii condițiilor de locuit ale oamenilor muncii, prevăzându-se construirea a circa 800 000 locuințe, din care o jumătate de milion din fondurile statului sau cu credite de la stat.

Ca parte componentă a dezvoltării patriei în anii 1971—1975 se încadrează organic și prevederile planului cincinal pentru județul Covasna, care marchează o nouă etapă de dezvoltare economică și socială a acestor meleaguri prin continuarea într-un ritm superior al industrializării, a valorificării resurselor naturale și a rezervelor de care dispune. Numai la producția globală industrială ritmul de creștere anual va atinge aproape 14 la sută — superior celui pe țară. Volumul de investiții alocate județului nostru în actualul cincinal se ridică la peste 3,3 miliarde lei. Accentul principal va cădea pe industria constructoare de mașini reprezentată prin Fabrica de echipament de bord pentru autovehicule, Fabrica de scule, Fabrica de instalații pentru acoperiri galvanice în orașul Sf. Gheorghe și dezvoltarea Fabricii de șuruburi din Tg. Secuiesc pînă la 20 000 tone organe de asamblare.

Industria turismului va fi unul din marii beneficiari ai fondurilor de investiții din acest cincinal. Orașul Covasna va deveni o bază turistică internațională cu o capacitate de cazare de circa 2000 locuri.

Agricultura — ramură tradițională a economiei județului — va cunoaște în anii cincinalului o dezvoltare susținută. Acestei ramuri îi vor fi investite peste 900 milioane lei, care vor contribui la sporirea producției agricole în toate sectoarele, vor asigura mecanizarea completă a lucrărilor agricole. În anul 1975 suprafața irigată va ajunge la 8800 hectare, vor fi construite complexe de îngrășare pe scară industrială a animalelor.

Nivelul de trai material și cultural al populației va înregistra o ascensiune permanentă prin sporirea veniturilor acesteia, prin asigurarea unui fond locativ care să satisfacă într-o măsură mereu crescîndă nevoile oamenilor muncii, ridicarea nivelului de civilizație și confort. Volumul de mărfuri care vor fi desfăcute în 1975 va spori cu 36 la sută față de 1970, iar numărul de apartamente din fondurile statului se va dubla.

Îndeplinirea planului înainte de termen pe primele patru luni ale anului în curs la toți indicatorii subliniază prin fapte atașamentul oamenilor muncii din județul nostru față de politica generală a partidului, omagiu grăitor adus semicentenarului Partidului Comunist Român.

Concentrându-și eforturile asupra dezvoltării construcției socialiste în România, partidul nostru pornește de la convingerea că în acest fel își îndeplinește atât misiunea istorică încredințată de poporul român, cât și o îndatorire esențială față de cauza socialismului și păcii în lume.

În centrul politicii externe se află dezvoltarea prieteniei, alianței și colaborării multilaterale cu toate țările socialiste, pe baza principiilor independenței și suveranității naționale, ale egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, întrajutorării și avantajului reciproc.

Partidul Comunist Român intensifică relațiile de solidaritate, colaborare și prietenie cu toate partidele comuniste și muncitorești, își aduce contribuția la refacerea și întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești, pe baza marxism-leninismului și internaționalismului proletar, a respectării dreptului fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător politica internă și externă, strategia și tactica revoluționară, formele de organizare și conducere.

La aniversarea unei jumătăți de veac de la făurirea Partidului Comunist Român, patria noastră este o țară socialistă în plin progres. Năzuințele care au animat mintea și cugetul celor care au pus, cu cincizeci de ani în urmă, temelile partidului revoluționar al clasei muncitoare s-au împlinit, îmbogățindu-se permanent cu noile sensuri pe care deceniile le-au adus, pe care experiența concretă a construirii socialismului le-a generat.

Încrezători în politica internă și internațională a Partidului Comunist Român, toți oamenii muncii din județul nostru, în strînsă unitate frățească, alături de întregul popor, mobilizați de aniversarea gloriosului semi-centenar vor depune noi eforturi pentru transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al X-lea al partidului, pentru viitorul luminos al României socialiste.

